

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra SK · udateret [1841] · til Regine Olsen

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra SK · udateret [1841] · til Regine Olsen", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b127-txt-shoot-n148.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra SK · udateret [1841] · til Regine Olsen

Min Regine!

I dette Øieblik er jeg færdig med den Recension, der idag skal afleveres. Du troer dog vel ikke, at det er fordi jeg har Pennen i Haanden, jeg ligesom benytter Leiligheden og skriver Dig til ved Leilighed. Dersom Du kunde see de Kragetæer, der under en jadsket Convolut afgaae til S. T. Højærværdige Hr Hofprædikant Dr. Münter R. af D. og D:M:, Medlem af Directionen for Pastorseminariet o: s: v: o: s: v:; dersom Du nu kunde see, hvor megen Umage jeg gjør mig for at skrive læseligt, med hvor megen Glæde min Haand tegner ethvert Bogstav, dersom Du kunde see hvor let den hviler paa Papiret og med hvor meget Eftertryk den stundom dvæler, hvor overgivet den stundom udslynger et Sving, der dog ikke farer vild men bøier sig tilbage og omslutter Ordet – da vilde Du vide, at jeg tænker paa Dig og at jeg i Pennens Bevægelser seer langt betydningsfuldere Gestikulationer.

Min Regine, Du vil saa gjerne høre dette Navn, jeg vil saa gjerne bruge det, og dog forbinde vi maaskee forskellige Forestillinger dermed. Du forbinder maaskee den ydmyge Tanke dermed, at Du er saaledes, som jeg ønsker Du skal være, det Billedes Sandhed, som min Længsel søgte – og jeg forbinder dermed, den stolte Tanke, at Du tilhører mig, ikke i et flygtigt Øieblik, ikke deelviis men heel og altid. Og dog er jeg atter ikke stolt; thi hvad har jeg uden hvad der blev mig given. Hvis det havde været mig muligt at »bedaa« Dig, hvis jeg i egoistisk Tilfredshed kunde kalde Dig min, o! hvor fattig vilde jeg da ikke være i min Riigdom, og hvor forfængelig vilde ikke min Glæde være; thi kun den, der er fri, kan bortgive sig, og jo friere han er jo Mere har han at ødsle med. Hvergang jeg derfor kalder Dig »min«, da er det fordi jeg paa ny forvisser mig om den Overflod, jeg besidder, Du har et Øieblik revet Dig løs fra mig, for atter at slutte Dig endnu tættere til mig. Den, der eier sig selv, eier den største Riigdom, og om Een end eiede al Verden, kunde han dog ikke være saa ødsel som den, der bortgiver sig selv. Mange vilde maaskee ikke kunne begribe dette, men i mine Øine er Du rigere end hele Verden, har større Overflod end en østerlandsk Fyrste[,] er – min Regine – ødslere og gladere ved at ødsle end Nogen anden kan være det.

Maaskee tænker Du i dette Øieblik paa mig, jeg staaer maaskee ikke tydeligt og bestemt for Dig, men din Bevidsthed dæmrer i Stemning. Ogsaa i den er jeg tilstede. Jupiter forvandlede sig til en Sky for at besøge Io, ogsaa da naar Du forflygtiger mig i en Sky, ogsaa da er jeg

Din S. K.